

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, főgarasi, hosszafalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hossz-aszóli, kőhalmi, megyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágotthai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Cseregeplaz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként —5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét értektő közlemények Gyönyössy István szerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adódnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben**, Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus, Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, **Bécsben**: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Opellik Alajos, Dukes M.; **Berlinben**: Rudolf Mosses **Frankfurtban**: Daube G. L. és társa hirdetés-irodájában.

A zágoni Mikes-ünnephez.

A nemzeti önérték legjobb és legerősebb gyökérszállai a nemzeti múlt iránti kegyeletből táplálkoznak, s valamint szájalomra méltó — sokszor az sem — az a család, mely multját nem tiszteli, úgy beteg az a nemzet, mely elhunyt jelesei dicső emlékéért nem lelkesül. Ezért örömmel értesülünk a „Székely Nemzet“ július 22-iki számából, hogy Zágonban mozgalom indult meg a jó öreg Mikes Kelemen születése kétszázados évfordulójának kegyeletes megünneplésére.

Ha valaki megérdemli a régi önálló Erdély szomorú, de dicső végnapjainak martirjai közül, hogy emlékéit hiven megőrizzük, zágoni Mikes Kelemen, ki maga a magyar hűség és lojalitás meghatározó képe, megérdemli s megérdemli különösen ott, hol bölcsője rengett, azon helytől, azon vidéktől, melyre költői fényt az ő neve derít.

Az igaz kegyelet mindig megtisztítja, megszenteli azt a szívet, melyet betölt s a Mikes-ünnepben résztvevők szívet is magasztosabb, tisztább hazafiság tüzevel fogja betölteni azon hű hazafi emléke, ki valamig élt, nem szűnt meg visszavágyódni, visszareménykedni az ő „tündérszágába“, Erdélybe. A honszeretet csodás hatalma fokozottabb mértékben fogja fölemelni a késő unokák lelkét, ha fölelevenedik kegyeletes emlékekben ama férfi képe, kinek alakja romlatlan, erős magyarságával „kilencz-tiz emberöltő régiségben“ a nemzetietlenség korának éjszakájából úgy lobog fel nekünk, mint valami szent lángoszlop.

De épen, mert Mikes szép alakja oly jó-tékony fényben ragyog felénk e szomorú kor sötét éjszakájából, hogy eddig egy kiválóbb költőnk sem igen nézhetette meghatottság nélkül e tüneményes alak varázsát, nem tarthatom eléggé megfelelőnek e kegyeletes ünnep tervezett megtartása módját.

Igaz, Mikes nem tartozik a magyar történet legnagyobb, sokak véleménye szerint talán szigorúan történelmi nagy alakjai közé sem. Nem volt hadvezér, ki berontó had-

oszlopokat döntött meg, sem államférfi, ki a haladás és boldogulás új útjait jelölte ki tétovázó nemzetének. Költő sem volt, ki ihlett szívbe gyújtja népe egész buját, örömét, hogy csodás erővel és fényvel új életre varázsolja bámuló honfitársai lelke elé, hogy tisztesen érezzék a nemzeti fájdalmat, százszorosan a büszke diadalt s ujult erővel menjenek új, dicsőbb harcra elé.

De tagadhatja-e valaki, hogy mégis egyike történetünk legismertebb, legmeghatóbb alakjának? S azt vajjon minek köszönheti?

Először is annak, hogy a nemzet egyik legköltőibb s legjellemzőbb vonásának, a fejlődése iránti teljes, lelkesült hűségnek és odaadásnak tökéletes képviselője; másodsor, hogy egy a nemzet emlékének szent harcra annyi dicső, de ránk nézve néma vértanui közül az egyetlen, kinek meghatározó szava még mindig szívünkhöz szól, s végre, hogy Mikes élete maga egy magasztos költemény, a hűségnek, a honszeretnek, az Istenben való megnyugvásnak, a legkisebb jóért is érzékeny keresztyén háladatosságnak örökké szép és örökké fölemelő himnusa. Mikes a magyar nemzet geniusának egyik legköltőibb alkotása.

Ez az, a miért Mikes alakja oly drága a magyar nemzet szívének, a miért oly ismeretes előttünk s oly vigasztalólag hat ránk, mint legnagyobb költőnk legremekebb művei is alig.

De ez az oka annak is, hogy Mikes emléke nem szorítkozik egy községre, nem is egy vidékre s a miért nem tesszük jól, ha egyetlen közég szűk körében, mintegy lopva akarjuk megünnepleni.

Egész Háromszék megye és vidéke magyar intelligenciáját kellett volna felszólítani, hogy zarándokoljon Zágonba s az alkalomnak megfelelő, méltó ünnepen rójja le ott a kegyelet adóját azon férfi emlékének, ki a tiszta magyarságnak s a magyar hűségnek mindig lelkesítő, szép képe lesz. Mikes egyénisége és élete oly gazdag költészetben, hogy, a míg magyar költő lesz, nevének emléke nem fog elnémulni

a költők lantján s erényei koszorúja oly teljes és hervadhatatlan, hogy nem szűnhetik meg áldott hatása, a míg lesz lélekben ép magyar.

Dr. H. Fr.

Külföldi krónika.

Hogy mennyivel nehezebb, de egyúttal üdvösebb is a hallgatás, mint a szólás, annak az újabb időben nincs classicusabb példája, mint a hatalmas exkanczellár, Bismarck hg.

Egyre fogadja az újságírókat, hogy megczáfolja az ellene szórt rágalmat s felvilágosítsa a közönséget igazi gondolatairól, érzületéről, s egyre nagyobb lesz a zavar, egyre nehezebb lesz tájékozódni. Újabb időben e czélra egy specialis organumot is választott magának, de ez — úgy látszik — szintén nem szolgálja jobban, mint a különféle reporterek. Úgy látszik, ez is, mint azok, a maga felfogása és érdekei szerint idomítja át a herceg gondolatait.

Részünkről legalább nem tarthatjuk lehetségesnek, hogy a „Hamb. Nachrichten“ utolsó, nagy feltűnést keltő cikke, mely oly sajtóságon commentálja Németország viszonyát monarchiánkhoz, a nagy államférfi gondolatait hiven adja vissza. Nem képzelhető, hogy az, ki a hármasszövetséget s bizonyára nem kizárólag a mi kedvünkért, vagy a mi érdekünkben létesítette, most maga ingassa meg annak lételeméit. Ezt annál kevésbé hihetjük, mert azóta sem Németország helyzete, sem az orosz politika természetete nem változott. Oroszország telhetetlen terjeszkedési vágya, más államok érdekeivel szemben tanúsított kiméletlensége s még barátjaival szemben is tanúsított elbizakodott fennhéjázása még most is akkorák, mint mikor maga Bismarck herceg ezek miatt türelmét veszítve, a német reichsrath szószékéről a legnagyobb határozottsággal kijelentette, hogy nem fog többé az oroszok után futni, nem fogja többé kedvüket keresni.

Ránk nézve különben meglehetősen közömbös, hogy a „Hamb. Nachrichten“ hiven, hibásan vagy épen sehogysem tolmácsolják-e a nyughatatlan exkanczellár véleményét. A mi szemünkben sokkal nagyobb sulya van Caprivi kanczellár szavának, ki jó eleve kinyilatkoztatta, hogy Bismarck hg. bármit mondjon is, azt mint magánember mondja, kinek

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Mezőségi levél.

(A Brassó eredeti tárczája.)

I.

Kedves szerkesztő barátom! Még a császár ruháját koptattam, mikor becses lapod nem tudom hányadik számából értesültem, hogy én tulajdonképen a Mezőségen volnék s ott csuszó-mászók és bogarak gyűjtésével foglalkoznám. A mint tehát a felső-tóhányi gyakorlótér quarezos porától elgyengült tudómet Dréher és Habermann habzó nedűjével elegendőképén felfrissítettem volna, utra keltem, nehogy „jól értesült“ lapod nymbusán csorba essék.

Brassóból egyenesen Szamos-Ujvárra indultam, hol 12 órai, elég kellemetlen gőzfürdő elszívása után, szerencsésen megérkeztem. Utközben már is alkalmam nyílott a Mezőségnek nevezett egyhanguan kopár vidék kétes szépségeiben gyönyörködhetni. Annak a nagy darab földnek, mely Erdély közepén a Marostól északra az egyesült Szamosig, Kolozsvár, Szamos-Ujvár, Szász-Régen, Maros-Vásárhely és Torda városok között terül el, legfőbb jellege az erdőség hiánya. Alacsony, 250—360 m. tengerszin feletti ma-

gasságu, kopár dombok hepe-hupás összevisszaságban emelkednek előttünk, melyek között helyenként mocsaras, nádas síkságok, rétek és szántók tűnnek elő. A mezőgazdasági kultúra tulajdonképen csak ezen síkabb völgyfenékekre szorítkozik, míg a dombok lejtője s teteje rendszerint kopár, vagy legfeljebb sovány legelőt nyújt. A lakosság mindenesetre nagyon gyér lehet, hogy azzal a kevés termékkel beéri, különben érthetetlen volna, hogy oly nagy területeket hagy meddőn. Valóságos jótétemény szemünkre nézve, ha a márgás és agyagos sárga dombokon itt-ott kicsiny ákác-, nyárfa-, juhar- vagy bükkerdő zöldje vegyül a nap hevétől perzselt, lehangoló kopárságba. A sík részekben azonban nagyobb füzesek s gyümölcskertek is láthatók.

A lakosság legnagyobb részt oláh, mindössze 10—16%-a magyar. Nem tudom, mit mondanak historikusaink, de nagyon valószínűnek tartom, hogy a mezőségi oláh valamikor magyar lehetett. Lényegesen is különbözik a barcasági vagy fogarasmegyei oláhtól. Termetében, arca kifejezésben inkább a magyarra emlékeztet; ruházatában megegyezik az alföldi magyar paraszttal, a mennyiben borjuszájú vászoninget, bő gatyát, csizmát s kicsiny fekete nemezelapöt visel; a mellett szives, barátságos, a magyar

nyelvet legalább törve beszéli s a magyarnak nem ellensége. A női nem típusa is feltűnően elüt a a délvidéki oláhtól. A nők dereka nem oly karcsu, medenczékük nem annyira megnyult, mint a délieké, hanem a székely nő rövid derekát s zömök, kerek csipőit látjuk rajtuk.

Lakásuk alacsony, szalmával fedett s gyakran félig a földbe épített viskó, melynek belső berendezését eddig nem volt alkalmam megsejtelni. Úgy mondják, hogy szalmával, náddal és szárított trágyával fűtenek. Táplálékuk csaknem kizárólag a nálunk is szokásos kukorica-dara (mámiligá, puliszka). Közművelődési viszonyaikról eddig keveset tudtam meg, csak annyi ragadta meg figyelmemet, hogy a tehetősebb oláh gazdák között sok megakad, ki fiát magyar iskolába járattja.

De hagyjuk a Mezőség általános viszonyait s pillantsunk be a nyugati szélén fekvő szép kis városkába, Szamos-Ujvárra. A város a Kis-Szamos jobb partján 1700-ban keletkezett, Verzereszky Oxendius örmény püspök alapította I. Lipót engedélye alapján. A ki hozzászólt az alföldi vagy háromszéki városok izléstelen s rendetlen építkezési módjához, fulasztóan poros utcáihoz, nagyon kellemesen van meglepetve Szamos-Ujvár egyenes, tiszta s jól

szavai Németország s a német császár politikájára nézve legkevésbé sem mérvadó. A német császár s új kancellárja oly határozottan s oly ünnepélyesen hangsúlyozták a hármasszövetség politikájához való hű loyális ragaszkodásukat, hogy szinte bűn volna, ha szavaikban bármi érdekes ujságcikk miatt kételkednénk.

A „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” jelentése szerint Helgolandban július 18-án rendkívül látogatott népgyűlés volt, mely elhatározta, hogy az angol királynőhöz feliratot intéz. E feliratban Helgoland a rokon néptörzsszel való újbóli egyesülés pillanatában a hála kifejezésével búcsút vesz a királynőtől. — Ugyanez a lap szerint valószínűtlennek látszik, hogy a császárné elfogja-e kíséretét a császárt az orosz udvarnál teendő látogatásánál. Valótlán azonban a hír, hogy Marschal államtitkár kíséretét fogja a császárt angliai útjában.

Posta- és távirda-tanfolyam.

A Budapesten fennálló posta- és távirda-tanfolyamon, melynek zélja és feladata azon egyének előzetes kiképzése, kik a postai és távirdai, közgazgatási, számviteli, pénztári és kezelési szolgálatnál, valamint a m. kir. postatakarékpénztár igazgatóságánál alkalmazást kívánnak nyerni, a tanév f. évi szeptember 1-én veszi kezdetét és megszakítás nélkül 10 hónapig tart.

Az összesen hetenkint 39 tanórából a nyelvészeti előadások (együtt 9 óra) a délelőtti, a többiek a délutáni órákban (3—8-ig) tartatnak.

Hallgatók csak oly egyének vétetnek föl, kik a köztisztviselőkre nézve az 1883-ik évi I. t. cz. 1 §-ában meghatározott általános kellékeken felül iskolai előkészültség s egyéb tekintetben hiteles okmányokkal igazolják,

1. hogy a jogi egyetemet vagy akadémiát, vagy a műegyetemet, vagy az ezekkel egyrangú korábbi és mostani katonai akadémiák, illetőleg a tüzérségi hadmérnöki és utász-hadapród iskolák egyikét, vagy valamely bányászati, vagy erdészeti akadémiát szabályszerűleg bevégezték, vagy

2. hogy legalább főgymnasiumot, vagy főreáliskolát, vagy ezekkel egyrangú kereskedelmi, vagy katonai tanintézetet szabályszerűleg végeztek s ezen tanintézetekben az előírt érettségi vagy zárvizsgát sikerrel letették; avagy a cs. és kir. hadseregben vagy a m. kir. honvédségben, mint tényleges állománybeli tisztak szolgáltak;

3. hogy legalább 18-dik életévüket betöltötték vagy azt 1891. évi január hó végéig betölteni fogják.

4. magyar állampolgárok;

5. a magyar nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírják;

6. feddhetlen előéletűek, mi a tanulmányok befejezése óta eltelt időre nézve hatóságilag megerősített foglalkozási és erkölcsi bizonyítványokkal igazolandó és

7. posta- és távirda-szolgálatra testileg alkalmasok, mely körülmény közhatósági orvosi bizonyítvánnyal igazolandó.

Elméleti képzettség tekintetében a főgymnasiumokkal és főreáltanodákkal egyrangúaknak tekin-

tendők ugyanazon intézetek, mint a vasúti tiszt-képző tanfolyamnál. (L. lapunk 82. számát.)

A tanév befejeztével távozási bizonyítványt kapott s az alapvizsgát sikerrel letett hallgatók 7 hónapig tartó próbaszolgálatra fognak beosztatni s e próbaszolgálat után a képesítő vizsgálat második részét képező szakvizsgálatra bocsáthatók.

A teljes képesítő vizsgálat sikeres letételéről a vizsgáló bizottság által kiállított bizonyítványok azon joghatályal bírnak, hogy a posta- és távirdánál, nemkülönben a posta- és távirda-számvevőség-nél s a postatakarékpénztár igazgatóságánál gyakor-noki, illetve tisztviselői állásokra csakis oly egyének fognak kineveztetni, kik ily képesítő bizonyítványt nyertek, sőt a mennyiben segéd-tiszt állásokra az 1873. évi II. t. cz. 5. §-a értelmében elsőbbséggel bíró igényjogosult altisztek nem jelentkeznek, ezen segéd-tiszt állásokra az említett tanfolyamok képesítő bizonyítványt nyert hallgatói fognak kineveztetni. A tanfolyamot végzetek szolgálati rangja, föltéve, hogy a gyakorlati téren kellő buzgalmat és sikert fognak felmutatni, azon naptól kezdve számíttatik, melyen a tanfolyam látogatását megkezdték.

Megjegyeztetik, hogy az első évi tanfolyamon képesített összes hallgatók posta- és távirda tiszti minőségben 700 frt évi fizetéssel és a rendszeresített szálláspénzzel immár mindannyian alkalmazvák.

Beíratási díj fejében mindenki 10 frtot tartozik fizetni. Tandíj 40 frt. Azon hallgatók, kik szegénységük alapján magukat a tandíj alól fölmentetni kívánják, ez iránt a beíratás alkalmával az igazgatóság-nál folyamodványt tartoznak benyújtani.

Azon hallgatók közül, kik szegény sorsukon kívül jó előmenetelt mutatnak, tizenketten a tanfolyam egész 10 havi tartama alatt a kereskedelemügyi miniszter ur által 20 frtnyi havi pénzsegélyben részesíttetnek.

A tanfolyam az intézet saját házában célszerűen és kényelmesen van elhelyezve, van külön szak-könyvtára, muzeuma és intézeti orvosa.

Felhivatnak mindazok, kik e tanfolyamba az 1890—91-iki tanévre belépni óhajtanak, hogy az előrebocsátottak szerinti bizonyítványokkal felszerelt folyamodványukat f. év augusztus 20-ikáig a „Posta- és Távirda tanfolyam” igazgatóságához (VIII, Luther- és Bezerédy-utcák sarkán) küldjék be.

Budapest, 1890. július 18-án.

Az igazgatóság.

Román lapszemle.

A „Gaz.” vezércikkben adja az „Egyetértés” véleményét a cseh ügyben. Ha vágyott az „Egyetértés” e kitüntetésre: megkapta. Itt is betelt a francia példabeszéd, mely szerint: „a szélsőségek találkoznak”. Nagyon szerelmes a „Gaz.” abba a cseh mozgalomba. Tudjuk már, hogy miért...

Más vezércikkében panaszkodik az adóemeléssel. Itt — úgy mond — nemzeti különbség nélkül kérelmeztek a város polgárai, és a miniszter az adó-kivető bizottság működését beszüntette. Nemesak az adórendszer, de az egész kormány-rendszert meg kell azonban változtatni, ha azt akarjuk, hogy ne tekintsek az államot molochnak, melynek czélja az, hogy saját gyermekeit elnyelje. Ezt ő is egyik Apponyi-

féle lap után mondja. Hogy mily irányban kellene a kormány-rendszert megváltoztatni, ebben a „Gaz.” és Apponyi lapja aligha egy nézeten vannak, de a hol lehet, ők is találkoznak.

Mesét is közöl a magyar nyelv ellen a „Gaz.” Megunta Szt.-Péter a mennyország kapujában a kapus szolgálatot s nyugdíjba kéredzett. Utódául Szt. Haralambit ajánlotta s ez el is fogadta, de volt egy kis aggodalma, t. i., hogy nem tud magyarul. Se baj, felelé az Isten, ugy sem lesz szüksége arra a ... nyelvre. Ezeket a pontokat nem mi, hanem a „Gaz.” rakta oda. Szurkálódik a „Gaz.”, a mig egyszer megjárja; mert hogy ennek nem lesz jó vége, ezt ő is tudhatja.

Solymosi E. ek ott Temesvárt ezekkel szemben a „Délmagyarországi Lapok”-ban fel akarja ujítani a a magyar-román testvériséget, melyet ezelőtt 20 évvel itt Brassóban hívtak életre. A „Telegr. Roman” komolyan veszi Solymosi cikkét, a „Gaz.” pedig gunyos mosolylyal tekint a „Telegraf” felé, hogy olyan naiv lett. A Solymosi cikkéhez most csak annyit jegyezzünk meg, hogy mi azzal, hogy a románokat az égit földicsérjük, semmi okos dolgot nem cselekszünk. Annaira ugy sem dicsérhetjük, mint ők önmagukat. A testvériségnek csak egy módja van és ezt megmutatták a szászok a románoknak is.

Czenkalji.

NAPI HIREK.

Uj katonai érdemjel. A „Katonai Lapok”-ban olvassuk, hogy signum laudis elnevezéssel egy új érdemjel alapított a Felső. Ez az érdemjel az eddigi írásbeli „legfelsőbb megdicsérés” helyét pótolni van hivatva s épen most osztatik ki a rá érdemes katonai egyének közt. A halvány aranyfényben csillogó signum laudis legszebb és legizlésesebb díszmeink közé tartozik, melyek zománcz nélkül vannak előállítva. Egy éremből áll, mely fölött korona látható s az ellenség előtt szerzett érdeméért ugyanazon szalagon viselik, mint a katonai érdemkeresztet. Az érem kicsiny és éles nyomatu. A előlapon a Felső képe művészileg van kimintázva s erősen kidomborul az érem lapjáról; a hátlapon a signum laudis felirat olvasható. A korona szintén kitűnően van kidolgozva és plasztikailag mintázva.

B. Polgár Gyula, ma, 1890. jul. hó 24-én a „Zöldfa” vendéglő-kertjében magán színi-előadást rendez, mely alkalommal színe kerül: „A nemzetközi jellemkomikus”. Vig magánszínmű 3 szakaszban, Coquelin után színe alkalmazta: Poigár Gyula. Zenéjét ismert hírneves zeneszerzők műveiből összeállította Schubert E. K. A darabban előforduló alakok száma negyven, melyeket különféle változatokban és dialectusokban fog előadni. Helyárak: Támlásszék 80 kr. Zártszék 60 kr. Földszinti állóhely 40 kr. Katona- és deákjegy 25 kr. Kezdeti pont 8 óraker. Ezen kitűnő mulatságot és élvezetet ígérő előadást mely a helybeli városi zenei közreműködésével kerül színe, a t. közönség figyelmébe ajánljuk.

Andrássy Gyula gróf szobra. Az Andrássy Gyula grófnak állítandó emlékszobor ügyében alakított bizottság július 15-én tartott ülésében azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy a szobor hol állíttassék fel? A bizottság legalkalmasabbnak találta azt a helyet, mely az Andrássy-ut végén a városligetben fekszik s melyen jelenleg a csak pár évvel ezelőtt felállított ideiglenes építmény (zászlórud tartó) van. A bizottság szerint azért legalkalmasabb e hely, mert az Andrássy-ut épen az elhunyt nagy államférfiának köszöni létrejöttét s egyik maradandó emlékét képezi sokoldalú működésének, méreteinél s elrendezésénél fogva pedig méltó keretet szolgáltató alkotója emlékének elhelyezésére. Szapáry Gyula gr. miniszterelnök a bizottság e határozatáról azzal értesíti a fővárost, hogy a maga részéről járuljon ahhoz hozzá s a kiszemelt helyet és területet engedje át.

Mikes Kelemen-ünnepet rendeznek f. évi augusztus hó 17-én Zágónban s azzal kapcsolatban táncmulatsággal összekötött dalestélyt. Az egész ünnep programja meglehetősen falusias. Délelőtt 11 óraker „Mikes-ünnep” a községi iskola udvarán (!), melynek műsora: 1. „Szózat” éneklé a tanító kar. 2. Emlékbeszéd Bodor János lelkész urtól. 3. „Mikes” Lévyától, szavalja Simon I. ur. 4. Uti emlékeiből előadás Bálint Gábor urtól. 5. „Hymnus” éneklé a tanítói kar. Az esti hangverseny programja más alkalomra is szólhatna s más falun is megfellelne, de az utána következő táncmulatság bizonyosan egészen találni fog a kegyeletes ünnep hangulatahoz.

My.

kövezett utcái és csinos épületei által. A város főpiacza szabályos négyszög, melynek közepén emelkedik a barokk izlésű örmény plebániái (hajdan püspökségi) templom, oldalfülkéjében a Krisztus kereszt-ről-levétele ábrázoló s fejedelmi ajándék folytán a város birtokába került szép képpel, mely állítólag Rubens sajátkezű alkotása, de ha nem is, tény, hogy Rubens iskolájának nyomait kétségtelenül magán hordja. A főpiacz egyik sarkából van a nagy terjedelmű s pompásan gondozott „népkert” bejárója, melynek közepéről sugár irányban nyolcz, hatalmas nyárfákkal szegélyezett sétaut indul ki. Tő is van benne, melynek tükrén az Englena viridis nevű ázalek állatka milliárdjai úzik csodás színjátékukat. Megemlítendő még a szent-Ferenc-rendiek klastroma s temploma, a görög katolikus papnövelde s tanítóképezde, a református templom s az örmény kath. algymnasium épülete. A város szomorú nevezetessége az országos fegyintézet, melyben 6—800 között váltakozó gonosztevő van elhelyezve, kik a humánus bánásmód és kellő oktatás hatása alatt legalább részben ismét a társadalom hasznos tagjaivá lesznek, a mint az élőhalottak e szomorú birodalmát elhagyják.

A város 5000-nyi lakossága csaknem kizárólag örmény, mely nagyobbára kereskedelemmel foglalkozik.

Érdekes, erős keleti typos tükröződik arczukon, beszédjükön, taglejtéseiken, de szívvel-lélekkel magyar, szorgalmas, takarékos, józan életű nép, mely belátta, hogy ha egyszer e hazának lett fia, a régítől örökre elszakadt. A társulási szellem hálás talajra talált közöttük, van többféle ipartársulatuk, kereskedő társaságuk, dal- és zeneegyesületük, működvelő társaságuk, tüzoltó-egyletük és kaszinójuk, melyek szép bizonyítékai Szamos-Ujvár modern szellemü fejlődésének, noha nem hallgathatjuk el, hogy az örmény az iskolának nem nagy barátja, illetve csak addig barátja, mig a független anyagi létet biztosító ismereteket elsajátította. Önzetlen, nemes odaadás a tudomány iránt, magáért a tudományért, vajmi ritka soraikban, a tudománynak csak addig lévén előttük becse, mig a haszonnal jár karöltve. Annál nagyobb elismeréssel kell megemlékeznem a helybeli gymnasium lelkes tanára és kedves szaktársam dr. Mártonfi Lajosról, nemesak mert ernyedetlen munkássága által a tudomány iránti tiszteletet gyökereztetette meg városában hanem mert az országban egyike azon keveseknek, kik a természetrajztanár hivatását bölcsen s nemesen felfogva, meg nem szűnő hévvel törekszenek ismereteiket a vidék-és honismeret terén érvényesíteni.

Anna-bál. Az előpataki fürdőn évenként megtartott s igen fényesnek ismert Anna-bál f. hó 26-án szombaton lesz.

Véres párbaj. Két szegedi hírlapíró: Gárdonyi Géza, a „Szegedi Napló” és Ujlaky Antal a „Szegedi Hiradó” munkatársai között 19-én délelőtt a „Hungária” szálló egyik termében kardpárbaj folyt le, mely Ujlaky Antal súlyos megsebesülésével végződött. Ujlakyt ápolás végett a közkórházba szállították. A párbajra egészen jelentéktelen hírlapi közlemény szolgáltatott okot. A párbaj lefolyása épp olyan botrányos volt, mint a minő sajnálatraméltó lett következménye. Gárdonyi vadul nekitámadt Ujlakynak, a ki hátrálásban elcsuszott, elesett, s daczára annak, hogy a segédek és az orvosok „megállj”-t kiáltottak, Gárdonyi a földön fekvő Ujlakya még két csapást mért. Gárdonyit meg akarták akadályozni a vagdalkozásban, s ez alatt a közbelépő segédek is megsebesültek. Ujlaky vállsebe fölötté súlyos, az izmok, a véredények és a kulcsont keresztül vannak vágva, ez a seb 20 centiméter hosszú és 6 centiméter mély; egy másik sebet mellkasán kapott, mely szintén súlyos. A hivatalos vizsgálatot e párbaj ügyében megindították. És ezt nevezik lovagias elégtételnek!!!

A belga nemzet ünnepe. Brüsszelben a Lipót király trónrólépésének 25-ik évfordulója és Belgium függetlenné nyilvánításának 60 éves jubileuma alkalmából rendezett ünnepek a lakosság óriási részvételével 20-án kezdődtek. Délután 2 órakor a hatóságok képviselőinek jelenlétében leplezték le nagy lelkesedés közt a tizenhatodik századbeli 8 híres belga államférfi márványszobrát. Délután megtartották a nagy történelmi menetet.

Házalási dalom Eperjesen. A kereskedelemügyi m. kir. miniszterium az Eperjes sz. kir. város közönsége által alkotott szabályrendeletet, melylyel a házaló kereskedés gyakorlása a város területén megtiltatott jóváhagyta.

Szomorú végű mulatóság. Mult vasárnap Képes Gyula, kir. törvényszéki bíró mint szives házigazda, ismerősei köréből vendégeket hívott a Zsolyomkán fekvő pinceszéjébe, hogy ottan egy jó délutánt élvezzenek. A nőkből és férfiakból szervezkedett társaság pompásan mulatott. Köztük volt Román Pista, közigazgatási gyakornok, a ki, mint a házigazdának közeli rokona s az együtt volt férfiak legfiatalabbja, töltött, kínált, dalolt, verselt, fűtyölt, dikciózott, szóval aranyos kedvében volt. Éjjeli 10—11 óra körül járhatott az idő, mikor a társaság felszedelődött. Mint-hogy a zsolyomkai pinceszékhez vezető ut meglehetősen meredek, azért a háziúr, mielőtt utnak eresztette volna vendégeit, sorakoztatta őket; a menet élére lámpással vezetőt állított, ő maga pedig leghátsónak maradt. Már a városban voltak, mikor észrevették, hogy közülök egy, t. i., Román Pista hiányzik. Rövid tanakodás után, azt gondolván, hogy előre szaladt, vagy egymagában utánok fog jönni, tovább haladtak, annyival is inkább, mert a hegyek felől üvöltő szél nagy vihar közeledését jelentette. Fájdalom — Román Pistát hétfőn hajnalban szétrepedt koponyával, félig beiszapolva a patakocska medrében találták meg s eszméletlen állapotban szállították aggódó szüleihez. A rendőri nyomozat és helyszíni szemle szerint minden jel arra mutat, hogy Román, mikor a hidon át akart menni, irányt tévesztve, vagy egyensúlyt veszítve, fejjel zuhant a patakba. Román borzasztó kinszenvedések közt péntekre virradólag kilehelte lelkét. Temetése 20-án d. u. 5 órakor. volt. Általános részvét kísérte korai sírjába.

Szerencsétlen vitorlázás. Az alsó-ausztriai Deutsch-Altenburg fürdő-vendégei e hó 20-án megrendítő bal esetnek voltak tanui. Hollitzer Antal földbirto- kos fia König Károly nevű rokonával, noha erős szél fújt s egyikök sem értett a vitorla kezeléséhez, egy nagy vitorlás csolnakban sétavitorlázást tett a fürdő előtti elzárt nagy öbölben. Egyszerre felfordította a vihar a csolnakot. Dr. Samarjay Emil, pozsonyi ügyvéd s öccse azonnal a vízbebukottak megmentésére siettek, de már csak Hollitzert menthették meg; König, noha jó uszó volt, a parton álló fürdővendégek szemeláttára elveszett, mialatt a cigányzene folytatta vig nótáját. König 6 gyermek atyja volt.

Egy egész család öngyilkossága. Párisban nagy részvét mellett temették el a Hayem-család hét tagját. A család feje Hayem rajzoló volt, a ki hat gyermekével a d'Avron utcában lakott két kis lyuk- szerű kamarában. Hayem az utóbbi időben nem kapott foglalkozást, s mivel lopni nem akart, legidősebb tizenöt éves szép leányát pedig nem akarta a gyalázatba dobni, heteken át iszonyu nélkülözéseket

állott ki. A család a piacokon fölszedett kenyér- héjjal és hulladékokkal táplálkozott. Végre lelki erejük megtört s 18-án közös akarattal széngázzal véget vetettek életüknek. Az apa és hat gyermeke meghalt, csak az anya maradt életben, de a boldog- talan nő lelkére örök homály szállt. A párisi lapok kikelnek a hatóságok és a jótékony intézetek ellen, hogy Párisban ilyen szégyenletes dolgok előfordul- hatnak.

Tanügy.

A székely-udvarhelyi és a dévai m. kir. állami főreál- iskolák 1889—90. tanévi értesítői.

Miután egy előző számunkban ismertettük a brassói m. kir. állami főreáliskola értesítőjét, ma az erdélyi részek másik két állami főreáliskolájának mult évi, mindkettőnek tizenkilencedik, jelentésével akarunk foglalkozni.

A dévai reáliskola értesítőjét egy Király Pál tollából származott, Miciát a római castrumot s ezzel Hunyadmegye történelmének római korszakát ismer- tető értekezés vezeti be, mely kapcsolatban lévén a tanulóknak egy e helyre tett kirándulásával, nem- csak tudományos, hanem paedagogiai tekintetben is teljesen megfelel egy értesítői értekezés kellékeinek. A székely udvarhelyi főreáliskola nem közöl érte- kezést.

A dévai állami főreáliskolán, a tanintézet új igazgatóján, Téglás Gáboron kívül, 13 rendes és 1 helyettes tanár működik, kiknek egyike egyuttal az internatus prefectusa.

Székely-Udvarhelyt a tanintézet ez évben kine- vezetett új igazgatóján, dr. Solymosi Lajoson kívül 13 rendes és 2 helyettes tanár működik. (Brassóban te- hát kettő-vel kevesebb, mint Déván s egygyel keve- sebb, mint Székely-Udvarhelyt.)

Lényegesebb különbséget találunk a tanuló- létszámában. A dévai reáliskola tanulóinak száma a 8 osztályban összesen 186 volt s a mult évhez ké- pest is 12-vel gyarapodott, a székely-udvarhelyi tanintézeté csak 102. Mindkét tanintézet inter- natussal van összekötve, melynek jótéteményei- ben Székely-Udvarhelyt 61-en, Déván 28-án része- sültek.

Mindkét tanintézet rendelkezik tetemes segélyző alap fölött, és pedig Déva az ösztöndíj-alapokon ki- vül 14,533 forint, Székely-Udvarhely 1903 frt és 31 kr fölött.

Érettségi vizsgálatra itt is, ott is 4—4 tanuló bocsátatott, Székely-Udvarhelyt 1 felelt meg a kö- vetelményeknek jelesen, egy jól, kettő egyszerűen érettnak nyilvánítván, Déván mind a 4 tanuló egyszerűen érettnak nyilvánítatott.

A fentebbi közleményekből élénken tűnnek ki az erdélyi részek másik két főreáliskolájának előnyei a brassói fölött. Internatus, mely a tanulók olesó el- helyezését s élelmezését teszi lehetővé, s gazdag se- gélyalap, mely a város, a megye s a nagy közönség a tanintézet iránti érdeklődésének tanujele, s a tan- intézetnek lehetővé teszi jobb tanulóinak támogatását.

Tekintve, hogy az ezekben szükkölködő brassói állami főreáliskola Székely-Udvarhelyt tanulói szá- mában már is messze túlhaladja, Dévát pedig, miután jelenleg még fennállott három az V-ik osztálylyal so- rozott korosztályát kinötte, előreláthatólag szintén utól fogja érni, ha nem tulszárnyalni, az elfogulatlan bírálónak meg kell arról győződnie, hogy a brassói állami főreáliskola szervezése tényleges szükségletnek felelt meg.

Ezzel természetesen nem mondtuk azt, hogy nem volna nagyon kívánatos, hogy e tanintézet is törekedjék tanulóira nézve a tanulhatást internatus és élelmező intézet szervezése által könnyíteni s annak fentartására alapot teremteni. Azon meggyőződésben vagyunk, hogy ez irányban a határozott akarat az első és főkéllék s reméljük ez nem fog hiányzani.

Közgazdaság.

Czuko-ipar és répatermelés, vonatkozással Brassó- megye közgazdasági viszonyaira.

(Folytatás.)

A trágyának mint minősége, ugy mennyisége is viszonylagos.

Wilhelm*) szerint a trágya mennyisége függ annak minőségétől, a hőmérséki viszonyoktól, a föld- nek miveltési állapotától, a trágyázás előtti és utáni termelvény minőségétől és a trágyázás gyakoriságá-

*) H. Briem: »Die Zuckerrübe.«

tól. A mennyiséget így állapítja meg: Egy hektárnyi területen 180—220 métermázsa istállótrágya gyenge, 280—320 métermázsa közepes, és 360—400 méter- mázsa teljes trágyázás.

Holdefleisz*) szerint pedig holdanként 12 szekér istálló trágyánál nagyobb mennyiség rontja a répa minőségét.

A talajviszonyokra végül még csak annyit ki- vánunk megjegyezni, hogy egy jól megmivelt hektár- nyi területen rendes körülmények között 13% cukor- tartalom mellett 280—300 métermázsa répának kell teremnie. Ha ilyen eredmény nem érhető el, elte- kintve a répán előforduló betegségektől, ártalmas be- folyások- és elemi csapásoktól, vagy a talaj, vagy az éghajlati viszonyok nem felelnek meg a termelés ki- vánalmainak, vagy a termelő követett el a miveltési eljárásnál mulasztást.

Ezen átlagos eredménytől eltekintve kedvező termelési viszonyok között hektáronként 400, vagyis holdanként 230·22 m.-mázsa termés is elérhető 13—15% polarisatio mellett.

A répatermelés feltételei között nem kevésbbé fontos jelentősége van az éghajlati viszonyoknak, illetőleg a légköri hőmérséknek és csapadékoknak. A répának már az elébbiekben jelzett nem kis igényü tulajdonságainál fogva élettani szervezetének meg- felelő hőmérsékre s fejlődési fokozatához képest bi- zonyos időszaki csapadékokra van szüksége.

Ebeli szükséglete fejlődésének három periodusa szerint különböző. Az elsőben, vagyis a felszínen megjelenésében s itteni fejlődésének első mozzana- taiban kevés csapadék mellett melegre; — a máso- dik időszakban, vagyis az alak teljes kifejlődésében mérsékelt meleg és sok esőre, s a harmadik, vagyis az érés szakában jó melegre és száraz időjárásra van szüksége.

Második időszaki kívánalmi a mennyiséget s a harmadiké a cukortartalmat növelik.

Buerstenbinder az egyes hónapok szerinti kívánal- mat eként jelzi. Havas és esős tél után száraz április, nedves és meleg május, száraz és meleg június, gyakori csapadéokban bővelkedő július és augusztus, meleg és száraz szeptember és október kívánatos.

Ezen utóbbi a cukortartalom kedvező képző- dése mellett azért is szükséges, hogy a répa kisse- dére gyorsan és tisztán legyen teljesíthető.

Briem szerint következő hőelosztás kedvező:

1. az első időszakban naponkénti átlagban 10.7 C°.
2. a másodikban 18.8 „
3. a harmadikban 15.3 „

Ugyanő a csapadék mennyiséget így állítja kedvezőnek:

- az 1-ső időszakban átlag 97 m.-m.
- a másodikban 114 „
- a harmadikban 100 „

Hanemann áprilistól júliusig terjedő időszakban 196 m.-m. csapadékmennyiséget 42 esős napra meg- osztva tart kedvező időjárásnak s az egész tenyészési idő alatt 12, C°-nyi átlagos hőmérséklet.

*) H. Briem: »Die Zuckerrübe.«

(Folytatása következik.)

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes- vonat reg. 4 óra; gyorsvonat délután 2 óra 43 perc- kor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor, b. Bu- karest felé: személyvonat 5 óra 30 perczkor reg- gel; gyorsvonat d. u. 2 óra 33 perczkor; vegyesvonat 9 ó. 48 perczkor d. e. **Vonatérkezések** a) Bu d a p e s t felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyors- vonat d. u. 2 óra 23 perczkor; vegyes vonat este 10 óra 31 perczkor; b) Bukarest felől; gyors- vonat d. u. 2 óra 13 perczkor; személyvonat 10 óra 5 perczkor este; vegyes vonat 5 óra 50 perczko délután; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor külön- vonat érkezik Predealról.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. július hó 24-én.

Román papirpénz à 20 frank	9·18	vétel	9·22	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9·14	„	9·18	„
Napoleon d'or (aranypénz)	9·20	„	9·24	„
Török lira	10·44	„	10·50	„
Arany	5·43	„	5·49	„
Orosz papírrubel	135·75	„	136·57	„

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társ szerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

HIRDETMÉNYEK.

2351/1890.

Hirdetmény

a III. osztályu kereseti adó tárgyában.

Az alólt városi adóhivatal részéről ezennel köztudomásra hozatik, hogy a helyi tekintetes m. kir. púzügyigazgatóság által folyó év július hó 21-én 18324/90. sz. a. kiadot rendelete folytán az adótárgyalások az 1890, 1891. és 1892. évre javaslatba hozott, az utóbb nevezett adózatok illető III. osztályu kereseti adótételekre nézve, folyó hó 26-ától az adókiivető bizottság által a városi tanácsnázon, naponta d. e. 8—12 óráig a következő változhatatlan sorrendben fognak megtartatni:

Szombaton, július hó 26-án.

Ácsok, aranyművesek, árnyékszéktszítók.

A jegyzéknek 1—50. tétele.

Hétfőn, július hó 28-án,

Bábák, bádigosok, bérkocsisok.

A jegyzéknek 51—123. tétele.

Kedden, július hó 29-én.

Borbélyok és fodrászok, csizmadiák.

A jegyzéknek 124—184. tétele.

Szerdán, július hó 30-án.

Czipészek, czipőkereskedők, cukrászok, kórházi és sinlőházi élelmezők, építésszek.

A jegyzéknek 184—248. tétele.

Csütörtökön, július hó 31-én.

Esztergályosok, fényképészek, mindenféle festők, lakirozók, fővényhordók.

A jegyzéknek 248—334. tétele.

Szombaton, augusztus hó 2-án.

Városi faszállítók, fuvarosok, fürdőbérlok, fürdőtulajdonosok, fésűsök, gyapjufonók, gyapjuszövök, gyógyszerészek, himzőnők, kádárok, kárposok, kalaposok.

A jegyzéknek 335—392. tétele.

Hétfőn, augusztus hó 4-én.

Kefekötők, kéjhölgytartók, kéményseprők, kerekeselek, agyagáruhárosok, bőrgyárosok, eczetgyárosok, faanyaggyárosok, faáruhárosok, harisnyakötők, légszeszgyárosok, nádszékgyárosok, petroleumgyárosok, rozsoliskészítők, liquergyárosok, sörfőzők, szappangyárosok, téglagyárosok, kavicszállítók és ágyeműraktárosok.

A jegyzéknek 393—439. tétele.

Kedden, augusztus hó 5-én.

Bizományosok, gabona- és terménykereskedők, fűrészmalom-bérlok, borkereskedők, borvizkereskedők, borkereskedők, butorkereskedők, gyümölcs- és élelmiczi-kiskereskedők.

A jegyzéknek 440—490. tétele.

Szerdán, augusztus hó 6-án.

Hal- és élelmiczi kiskereskedők, kecskeször- és bőr kiskereskedők, hagymaárulók, csergekereskedők, cserkereskedők, deszkakiskereskedők, diszműárkereskedők, látszerészek, divatárusnők, divatbizományosok, élesztőkercsedők, fakercsedők.

A jegyzéknek 491—544. tétele.

Csütörtökön, augusztus hó 7-én.

Gyapjukercsedők, posztókercsedők, kalapkercsedők, könyvkercsedők, lenkercsedők, lisztkercsedők, rövidárkiskercsedők, kép- és ruhakercsedők, ötvösmű-régiségárusok.

A jegyzéknek 545—598. tétele.

Pénteken, augusztus hó 8-án.

Szatócsok, dohányárusok.

A jegyzéknek 599—662. tétele.

Szombaton, augusztus hó 9-én.

Fűszer- és vegyeskereskedők, sóárusok, varrógépkereskedők, szeszárusok, vaskercsedők, üveg- és oporczellánkercsedők, tejárusok, turó- és sajtárulók, vajárulók.

A jegyzéknek 663—799. tétele.

Hétfőn, augusztus hó 11-én.

Majorságkereskedők, zöldségárusok, zsiárusok, kávéháztulajdonosok, pálinkaárusok, itezéskormárosok.

A jegyzéknek 710—799. tétele.

Kedden, augusztus hó 12-én.

Koresmárosok. A jegyzéknek 800—865. tétele.

Szerdán, augusztus hó 13-án.

Koresmárosok. A jegyzéknek 866—924. tétele.

Csütörtökön, augusztus hó 14-én.

Mészárosok, hentesek, szalámikészítők.

A jegyzéknek 925—983. tétele.

Szombaton, augusztus hó 16-án.

Mérnökök, molnárok, kőművesek.

A jegyzéknek 984—1011. és 1073—1095. tétele.

Kedden, augusztus hó 16-án.

Orvosok, fogtechnikusok, állatorvosok, ügyvédek és közjegyzők.

A jegyzéknek 1012—1056. tétele.

Csütörtökön, augusztus hó 21-én.

Kaskötők, kosárkötők, kovácsok, műkertészek, keztűsök, kőfaragók, könyvkötők, kötélverők, kőszőrösök, utca-kővezők, kőpadolók, lakatosok, géplakatosok, gépészek, lókupeczek, lottógyűjtők, órárok, orgonakészítők.

A jegyzéknek 1057—1073. és 1096—1131. tétele.

Pénteken, augusztus hó 22-én.

Kenyérsütők, pékek, pogácsások, pénzváltók, postamesterek, posztósok, posztónyirók, takácsok.

A jegyzéknek 1138—1191. tétele.

Szombaton, augusztus hó 23-án.

Rézművesek, reszelőművesek, szijgyártók, szücsök, könyvnyomdászok, himzőzlettulajdonosok, nyergesek, nevelőintézet-tulajdonosok, vallástanitók, óv-

nők, czitheratanitók, énektanitók, franczianyelv tanitók, táncztanitók, zene- és zongorahangolók, szállítók, timárok.

A jegyzéknek 1192—1244. tétele.

Hétfőn, augusztus hó 25-én.

Férfiszabók, nőiszabók, varrónők, fehérpuhaszabók, ruhaszabás tanitók, vattakészítők, bir. végrehajtók, mosó- és téglázóintézet tulajdonosok, temetkezési intézet tulajdonosok, telefonbevezetők, tűzjáték tárgyak készítőik.

A jegyzéknek 1246—1298. tétele.

Kedden, augusztus hó 26-án.

Ügynökök, zálogháztulajdonosok, városi zenészek.

A jegyzéknek 1299—1346. tétele.

Csütörtökön, augusztus hó 28-án.

Ványolók, virslíkészítők, cigányzenészek, házbérlok, Redoutbérlok.

A jegyzéknek 1347—1400. tétele.

Pénteken, augusztus hó 29-én.

Földbérlok.

A jegyzéknek 1401—1639. tétele.

Szombaton, augusztus hó 30-án.

Földbérlok.

A jegyzéknek 1640—1878. tétele.

Hétfőn, szeptember 1-én.

A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek és az utólagosok.

Brassó, 1890. évi július 22. én.

A városi adóhivatal.

(230) 1—1

Sz. 8870.—1890.

Pályázati hirdetmény.

Alólt városi tanács részéről ezennel ismét pályázat hirdettetik egy a városi sinlők házában üresedésbe jött, vallás-, nem- és nemzetiségre való tekintet nélkül adományozandó Vermacher József-féle alapítványi hely betöltése iránt.

Pályázni óhajtók tartoznak az alólt városi tanácshoz f. é. augusztus hó 25-ig benyújtandó pályázati folyamodványaikhoz az alapító oklevél értelmében a következő okmányokat csatolni:

1) egy a városkapitányság által kiállított, a polgármester és a saját lelkesze által megerősített bizonyítványt arról, hogy ugy maga a pályázó, valamint el-tartására köteles szülői, gyermekei és hitvestársa vagyontalanok, azaz sem ingó, sem ingatlan vagyonnal nem bírnak, hogy abból bár szükölködve megélhesenek;

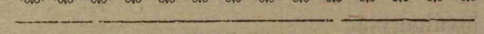
2) egy honossági bizonyítványt, mely szerint pályázó Brassóban illetékes;

3) egy tisztí főorvosi bizonyítványt arról, hogy pályázó inségbe jutott, vagy hogy valamely testi fogyatkozással bír;

4) a keresztlevelet, mely szerint a pályázó a 40-ik életkort meghaladta.

Brassó, 1890. július 19. én.

(229) 2—3 A városi tanács.

Női keztyük

ezernából és selyemből, valamint férfi- és gyermek-keztyük,

◀ harisnyák. ▶

női- és gyermek-harisnyák minden nagyságban,

bécsi füzök (Mieder)

kaphatók (228) 2—3

Obert Zsófiánál

Brassó, Lópiacz 88. sz. a.

Hirdetés.

Van szerencsém a n. é. utazó közönségnek becses tudomására hozni, hogy vasárnaptól f. hó 20-tól kezdve egy általam nagy kényelemmel berendezett négy fogatu társaskocsi (omnibus) fog Brassótól, Előpatakon át Sepsi Szt. Györgyig s innen váltott lovakkal Kézdi-Vásárhelyig közlekedni a következő

menetrenddel:

1. Brassótól—Kézdi-Vásárhelyig naponként; minden másodnap, továbbá szombaton mindig Málnás-Tusnádig.

A „Nro. 1.” szállodából indul reggeli 5 órakor. Előpatakra érke 8 órakor, Sepsi-Szt.-Györgyre 9 órakor a Blaskó szállodába s innen váltott lovakkal déli 12 órakor Kézdi-Vásárhelyre a Jancsó-féle szállodába.

2. Kézdi-Vásárhelytől—Brassóig.

Kézdi-Vásárhelytől indul d. u. 2 órakor, érkezik Sepsi-Szt.-Györgyre esti 6 órakor s innen Előpatakra 9 órakor és Brassóba 9 órakor.

Utazási áraknak jegyzéke: Brassótól—Előpatakára és Sepsi-Szt.-Györgyre 1 frt 20 kr, Kézdi-Vásárhelyig pedig 2 frt 20 kr. Előpatakról Sepsi-Szt.-Györgyig 20 kr. Sepsi-Szt.-Györgytől Kézdi-Vásárhelyig 1 frt 20 kr. Maksárol Kézdi-Vásárhelyig 60 kr. Podgyász Klg-kint 1 krajczár.

Jegyek válthatók: Brassóban alulírott ó brassói fűszerkereskedésben, Előpatakon Móra Károly-féle szállodában, Sepsi-Szt.-Györgyön Blaskó-szállodában és Kézdi-Vásárhelyen a Jancsó-féle szállodában.

Ezen a n. é. utazó közönség előnyére szolgáló új vállalatot van szerencsém a t. cz. közönségnek becses pártfogásába tisztelettel ajánlani. Brassó, 1890. július 17.

Márk Sámuel,
kereskedő.

(226) 2—3

Brassó, nyomtatott ALEXI könyvnyomdájában.